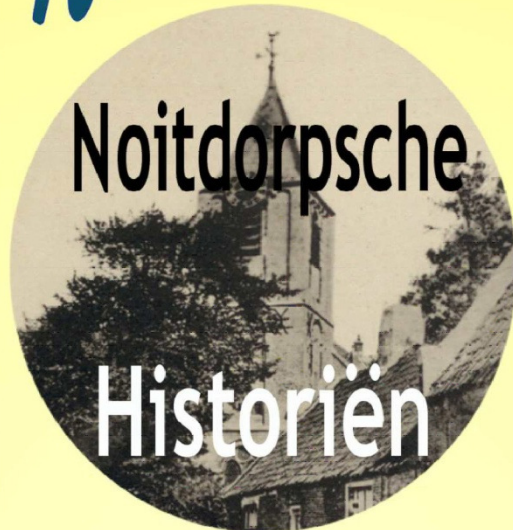
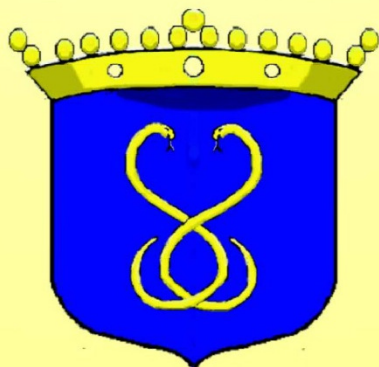

Nieuwsbrief

Per kwartaal verschijnende
uitgave van de vereniging
Noitdorpsche Historiën

16^e jaargang
nr 4, dec. 2017

In deze nieuwsbrief:

Van de voorzitter.....	1
Nieuwe leden.....	1
Facebook.....	1
e-mail adres.....	2
In de slagschaduw.....	2
IJclub bestaat bijna 125 jaar.....	2
Afstuderen met de annexatie.....	3
Van Achterweg naar Laakweg.....	4
Sponsors.....	5
Vuurwerk.....	5
Oorlogsonberingen in Oost-Indië.....	5
Van de penningmeester.....	8
Op zoek.....	8

Van de voorzitter

Het eerste exemplaar van ons nieuwe boek “*In de slagschaduw. Nootdorp in de Tweede Wereldoorlog*” werd op 22 november uitgereikt aan Kees van Dorp. Zie het verslag in deze Nieuwsbrief.

Noud schreef ook nog een stuk over de oorlogsonberingen in Oost Indië met een oproep voor meer informatie. Kent u iemand die Noud verder kan helpen? Laat het ons weten.

Onze website is uitgebreid met oude films. Naast veel oude foto's op onderwerp of straatnaam vindt u nu ook bekend en minder bekend filmmateriaal. We zullen door blijven gaan met het toevoegen van historische foto's en films. www.noitdorpsche-historien.nl

Nieuwe leden

In de afgelopen periode hebben zich zeven nieuwe leden aangemeld:

- Wim de Vreede
- Hans Goeman
- Jan Versteeg
- Hans van der Neut
- Wim en Elly Mooijman
- Nick Bolleboom
- Nelleke de Bruijn

Hartelijk welkom allemaal en we vertrouwen er op dat u heel veel plezier zult beleven van uw lidmaatschap.

Facebook

Ook onze vereniging staat op Facebook: www.facebook.com/NoitdorpscheHistorien. We willen deze pagina gebruiken om contact te houden met onze leden maar vooral ook met (nog) niet leden.

e-mail adres

Steeds vaker sturen we tussen het verschijnen van de Nieuwsbrief een e-mail met interessant nieuws over lezingen, tentoonstellingen, etc. Mogelijk wilt u dit nieuws ook ontvangen. Geef uw e-mail adres door op info@noitdorpsche-historien.nl en u blijft op de hoogte van het laatste nieuws.

In de slagschaduw

door Ninon Vis

Zoals al te lezen viel in diverse kranten, is ons boek over Nootdorp in oorlogstijd, "In de slagschaduw" geheten, met groot succes ten doop gehouden in de Boerenstal van Eetcafé 1837. Noud Janssen heeft het geschreven. Hij werd geholpen door onze voorzitter Henk Rolvink, die een kei is in het zoeken op Internet naar van alles en nog wat. Piet van der Kruk kwam als eerste, - twee jaar geleden - , met het plan op de proppen om een dergelijk boek te maken.

Hij had al veel materiaal verzameld. Een achterneef van hem, Nico van der Kruk, sneuvelde op 20-jarige leeftijd bij Ypenburg en via die link was Piet's belangstelling voor de oorlogstijd in Nootdorp gewekt. Samen met Bert Huygen, die alles weet van de strijd rond Ypenburg, bezocht hij Nootdorpers, die konden vertellen over hun oorlogservaringen. Ook werden alle uitspraken over de oorlog, ooit opgetekend door Nel van den IJssel en Ninon Vis voor de boeken *Nootdorps en Nootdorpers II*, door Ninon verzameld.

Al met al een bijna niet te ontwarren kluwen van gegevens, die door Noud met engelengeduld is ontward en in boekvorm gegoten. Uitgever Ron Schenk zorgde voor een stevige uitgave op mooi, glanzend papier.

Een eerste exemplaar is aangeboden aan onze burgemeester, Francisca Ravestein. Zij nam het in ontvangst, omdat destijds op het gemeentehuis ambtenaren werkten, die deelnamen aan het verzet. Aukje Schölvinc was uit Breda gekomen om een boek in ontvangst te nemen als de jongste dochter van burgemeester Schölvinc, die in 1941 door de Duitsers uit zijn ambt werd gezet, maar na de oorlog weer als burgemeester terugkeerde. Zij voerde geanimeerde gesprekken met de in de Boerenstal aanwezige oudere Nootdorpers.

In het Algemeen Dagblad verscheen op 1 december een groot artikel over het boek, waarin uitgebreid is ingegaan op de rol van Kees van Dorp, aan wie Henk Rolvink ook een eerste exemplaar overhandigde. Kees is niet alleen voorzitter van de Oranjevereniging, maar ook de kleinzoon van Cor van Dorp, een Nootdorps verzetsheld.

Algemeen Dagblad: "Er was een ordner met verhalen van zijn opa over de oorlog, maar thuis werd er niet over gesproken. Een lange tijd was de ordner gewoon kwijt, ik was bang dat iemand hem had weggegooid. Mijn tante Jacintha vond de ordner tussen oude

Noud Janssen (rechts) in gesprek met Theo Boonekamp. Zijn vader Antoon maakte deel uit van de verzetsgroep van Van Dorp.

spullen van haar vader en typte de soms moeilijk leesbare handgeschreven briefjes over. Ook die zijn gebruikt voor het boek."

"*In de slagschaduw*" is bij voorinschrijving al aan velen verkocht en ligt nu voor € 19,95 bij Bruna in winkelcentrum Parade en bij Van Atten in Pijnacker. Het is ook te bestellen via onze vereniging en bij de uitgever: info@boekhandelschenk.nl.

IJsclub bestaat bijna 125 jaar

door Ninon Vis

Hans van der Sman vond in een kluis drie zeer oude notulen-boeken van de Nootdorps IJsclub. De eerste aantekening dateert van 28 februari 1895. Over twee jaar hoopt de club dus het 125-jarig bestaan te gaan vieren. De notulen vermelden dat een klein gezelschap bijeenkwam ten huize van A. Verburg aan de Veenweg. De notulen werden geschreven door J.C.A. Coppens, het bestuur bestond verder uit drie heren Mooijman, twee De Vreedes, een A. van der Helm en A. van der Meer.

Zij vormden "de commissie voor hardrijderij op schaatsen ten behoeve der armen". Dit wil zeggen dat het inschrijfgeld zou worden besteed aan voedsel en kleding voor de minder bedeelden in Nootdorp. Van een ijsbaan was nog geen sprake. Er werd – indien het tenminste genoeg had gevoren – gereden op de vaart langs de Veenweg en op de Goo.

Het bestuur van de IJsclub vergaderde meestal in het café De Vriendschap, dat was gevestigd in het nu witte pand op de hoek van de Veenweg en de Laan van Nootdorp.

Tot 1955 werden nog wedstrijden gehouden op het land van Krien van Dijk aan de Achterweg (Oosteinde). Daarna kreeg men de beschikking over de huidige baan bij de Dobbepas achter molen Windlust.

Sneeuwschuiven

Hans van der Sman, die al 45 jaar in het bestuur zit, is voorzitter van de IJsclub, maar van plan binnenkort af te treden. Hij volgde zijn vader Jaap van der Sman in

1972 op, die ook ruim 20 jaar deel uitmaakte van het bestuur. De club telt 4200 leden plus nog 225 hardlopers (de Dobbellopers) en een groep skeelers, die ook de baan gebruiken. Door deze leden kan de IJclub blijven bestaan, want veel geschaatst is er de laatste jaren niet. Aangezien de contributie zeer laag wordt gehouden, zijn de zachte winters voor de leden geen reden om het lidmaatschap op te zeggen.

Een sneu detail: Hans van Venrooij is 13 jaar voorzitter geweest en al die tijd kon er niet worden geschaatst. Nauwelijks was hij afgetreden en begin jaren tachtig opgevolgd door Loek van der Steuyt, of er volgde een schaatswinter...

Is Hans zelf een goede schaatser? Nou, nee... hij heeft zelfs geen schaatsen meer.

“Als de baan open was, moest je aan het werk, sneeuw schuiven enzo, dus dan kwam er van schaatsen niet zoveel.”

Fietsen doet Hans des te meer. Hij haalde de kranten door in september samen met Sjaak van der Burg naar Estland te fietsen, waar de zoon van Hans woont. Via vele sponsors haalden zij daarmee meer dan 30.000 euro op, bestemd voor een school die in Gambia wordt gebouwd. Volgend jaar hoop Hans daarheen te gaan om te zien hoe de bouw vordert.

Hij is ook van plan de ontdekte notulen-boeken van de IJclub door te gaan nemen om de geschiedenis te kunnen opschrijven. Later dus meer hierover.

Hans van der Sman met de drie notulen-boeken

Groenlaan

Tijdens ons bezoek aan Hans kwam niet alleen de IJclub ter sprake, maar liet hij ook foto's zien van het succesvolle tuindersbedrijf aan de Groenlaan.

Toen Hans in 1951 werd geboren, bezat zijn vader een tuinderij op de plaats waar later Plan West is gebouwd. Het bedrijf verhuisde naar de Veenweg en vervolgens heeft Hans samen met zijn broer Jan vanaf 1980 een zeer succesvolle tuinderij gehad aan de Groenlaan, schuin tegenover het destijds aan Kerkweg en Veenweg gelegen Tuincentrum Klein Boskoop. Zij waren een van de eersten die komkommers en sla op steenwol kweekten en toen zij in 1985 overgingen op potplanten, later ook kerststerren, wonnen zij prijzen

De tuinderij aan de Groenlaan in de jaren 90 met op de achtergrond de oprukkende nieuwbouw van Ypenburg

op de veiling van Aalsmeer. Ook Henks vrouw was succesvol en gespecialiseerd in hertshoorns.

Vanuit de kassen keek je zo op vliegveld Ypenburg. Hans herinnert zich dat Soeharto daar landde voor zijn bezoek aan Den Haag en er op zijn land gewapende mannen verschenen van wie zij niet aan het werk mochten gaan; hetgeen ze gewoon toch deden. Ze waren immers op hun eigen terrein?

Uiteraard ging het Hans bijzonder aan het hart, dat het bedrijf plus het woonhuis van zijn broer in 2000 moesten worden afgebroken om plaats te maken voor de nieuwbouw op Ypenburg. Hans: “Je werd onterfd, of je nu wilde of niet.”

Hans en zijn vrouw wonen nu al weer 25 jaar tot volle tevredenheid aan de Molenweg tegenover de voormalige School met de Bijbel.

Afstuderen met de annexatie

Wij ontvingen van Joost Verhaar uit Delft een exemplaar van zijn afstudeerscriptie, getiteld “Burenprotest”, waarmee hij zijn studie Sociologie aan de Universiteit van Amsterdam afrondde.

Als onderwerp koos hij het verzet tegen de annexatie door Den Haag van gebiedsdelen die destijds behoorden tot de gemeenten Leidschendam, Voorburg, Rijswijk, Nootdorp en in mindere mate Pijnacker. Hij interviewde maar liefst zeventig bewoners die een actieve rol speelden in het verzet tegen de herindelingsplannen van Den Haag.

Wie er destijds bij was zal de roerige bijeenkomst in sporthal Forum Kwadraat in Voorburg op 24 juni 1998 zeker niet vergeten zijn. Vooral het ondiplomatieke optreden van mevrouw Leemhuis als Commissaris van de Koningin was bepaald indrukwekkend. Ook een touringcar vol Nootdorpers onder aanvoering van Marian Speelman vertrok naar Voorburg.

Een van de geïnterviewde heeft verklaard “nog steeds nachtmerries te hebben van die mevrouw Leemhuis...”. Haar houding is algemeen als stuitend ervaren en heeft bij velen de weerstand tegen de plannen vergroot, aldus vermeldt de scriptie.

Dorpsstraat Nootdorp in mei 1998

Verder kunnen wij erin lezen, dat er vooral geprotesteerd werd, omdat men bang was dat de korte lijnen vanuit de burgerij naar het gemeentebestuur en het dorps karakter zouden verdwijnen. De standpunten van de anti-annexatie comités werden door de bevolking breed ondersteund. De Haagsche Courant kreeg zoveel ingezonden brieven, dat de redactie besloot deze te bundelen in een boekje: "Landjepik".

Joost Verhaar concludeert in zijn scriptie: "Terugkijkend op de actie jaren is het bewonderenswaardig dat mensen in staat zijn geweest grote groepen burgers massaal te mobiliseren voor een sociaal geconstrueerd fenomeen als gemeentegrenzen. De activisten hebben de overheidsplannen lange tijd kunnen dwarsbomen, maar konden helaas niet voorzien dat deze strijd niet te winnen was.

Van Achterweg naar Laakweg

door Ninon Vis

"Het is de mooiste plek van De Laak", merkt Rie de Jong-Snijders op. Ze bedoelt de boerderij op de hoek van de Laakweg en de Geerweg. Het was een melkveehouderij en zij woonde er bijna twintig jaar met man en dochter. Het boerenleven was haar al zeer vertrouwd, want ze werd in 1921 geboren aan de Machieneweg in Nootdorp, officieel de Achterweg geheten en thans het Oosteinde. Ook haar vader, Leendert Snijders, was namelijk melkveehouder.

Leendert kwam uit Leidschendam/Veur en trouwde in 1917 met Antje Uijterlinde. Zijn boerderij, nummer 24, lag midden in het land met rondom een lege polder. Via een ophaalbrug kwam je op de Achterweg. Het land liep door tot over het spoor, waar met paard en wagen het hooi werd opgehaald.

Behalve de koeien, liepen bij de boerderij ook paarden, varkens, schapen en kippen rond.

De eieren werden wekelijks opgehaald door Sluijs van het café aan de Dorpsstraat, waar eierveilingen werden gehouden. Toen de melk niet veel meer opbracht ging Rie's moeder kaas maken.

"Wij hielpen haar, vooral met schoonmaken," vertelt Rie, die drie zussen had en een broer. "De kaas werd door mijn vader met paard en wagen naar de Leidse kaasmarkt gebracht. Als hij 's morgens om 6 uur ter hoogte van de Bartholomeuskerk was, dan wist hij dat hij om 7 uur in Leiden zou zijn."

Schilder Grijsseels

Aan de muur bij Rie hangt een schilderij, dat niet alleen van vakmanschap getuigt, maar ook een bijzonder verhaal kent. Het is gemaakt door de Scheveningse kunstschilder Leo Grijsseels (1884-1966), die in de oorlogsjaren op de fiets naar de boerderij kwam om melk te halen. Op het schilderij staat een ongeveer 20-jarige Rie afgebeeld, bezig op het erf met het schoonmaken van melkbussen.

In 1925 kwam er een nieuwe stal, maar werd ook de boerenwoning vervangen. Rie's broer nam uiteindelijk de boerderij van zijn vader over. Hij werd door de gemeente in 1994 uitgekocht, want het industrieterrein

Boerderij Snijders in 1965, op de achtergrond het Station 's-Gravenweg

Oostambacht moest worden aangelegd. De boerderij is, tot groot verdriet van Rie, gesloopt.

Rie trouwde in 1948 met Joost de Jong. Nog steeds spreekt zij enthousiast over de mooie ligging van zijn boerderij, Laakweg 1. Vooral ook door de komst van de melkmachines was het werk inmiddels wel wat minder zwaar dan destijds aan de Achterweg.

De boerderij aan de Laakweg 1.

Joost de Jong overleed in 1966. De boerderij werd verkocht en Rie verhuisde naar de Sytwinde. Sinds 2008 woont zij nu tot volle tevredenheid in een aanleunappartement aan de Dorpsstraat.

Sponsors

Onze sponsors maken het mogelijk dat we naast deze Nieuwsbrief ook andere activiteiten kunnen ontplooiën zoals bijvoorbeeld de uitgave van ons nieuwe boek "In de slagschaduw".

Vink IT is een jong en dynamisch IT bedrijf dat haar diensten vooral aanbiedt bij het Midden- en Klein Bedrijf. Ze hosten en onderhouden bijvoorbeeld onze website zoals ze dat voor vele klanten doen. Vink IT is een ICT bedrijf in de breedste zin van het woord.

Internet, telefonie, het bouwen van websites, netwerken aanleggen en onderhouden, Wi-Fi verbeteren of gewoon een computer repareren; het is een kleine greep uit de diensten waarvoor u bij Vink IT aan het juiste adres bent. Ze hebben veel ervaring met zowel het MKB als particulieren en bij Vink IT is dan ook iedereen van harte welkom om een beroep op ons te doen. Zij helpen u bij het opsporen, voorkomen en verhelpen van uw problemen en het motto is dan ook: Voor ieder probleem is een oplossing!

Vuurwerk

Het is weer de tijd om vuurwerk af te steken (mocht je dat leuk vinden) en de eindeloze discussies over het al dan niet afschaffen ervan. In de jaren tachtig kochten Nootdorpers die dat dus leuk vonden, hun vuurwerk bij De Visser in de Dorpsstraat, de Winkel van Sinkel, zoals het uithangbord vermeldde.

Bij de deur werden de bestelde pakken uitgereikt. Na de bouw van winkelcentrum Parade, verhuisde Marian de Visser, die de winkel van haar ouders overnam, naar die nieuwe locatie.

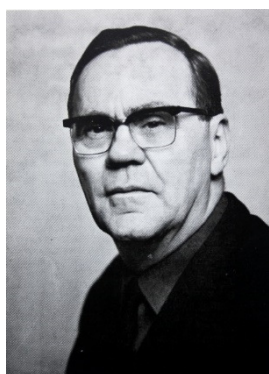

Oorlogsontberingen in Oost-Indië

door Noud Janssen

Het boek "In de slagschaduw" vestigt de aandacht op de Tweede Wereldoorlog in Nootdorp. Maar tijdens de oorlog was er ook een Nootdorper in het verre Nederlands-Indië: pastoor Gerard Boonekamp, een broer van de bekende winkelier Antoon Boonekamp, die zijn zaak had langs de Veenweg.

Gerard Boonekamp werd in Nootdorp geboren op 14 april 1912. Op 17 september 1931 trad hij in bij de Congregatie van Lazaristen, die haar zetel had in het Missiehuis in Helden-Panningen. Dat was een

centrum van waaruit talrijke missionarissen uittrokken naar alle werelddelen. Na een studie van zeven jaar werd hij daar op 3 juli 1938 tot priester gewijd. Een maand na zijn priesterwijding vertrok hij naar Blitar op Oost-Java.

Op 11 januari 1942 viel het Japanse leger het eiland Tarakan voor de kust van Borneo (het huidige Kalimantan) binnen. Celebes, Ambon, Zuid-Sumatra, Bali en Timor volgden spoedig. Het Koninklijk Nederlands Indisch Leger (KNIL) capituleerde op 9 maart 1942.

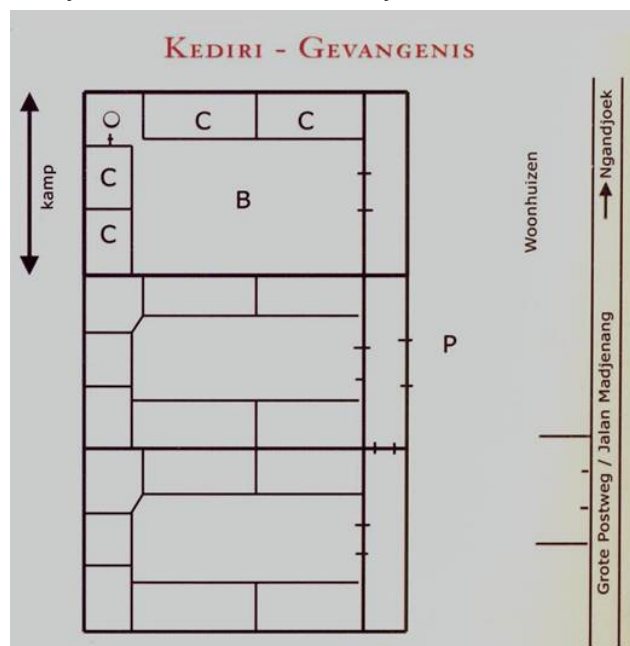
Gerard Boonekamp werd op maandag 14 december 1942 gearresteerd. Over de aanleiding daartoe schreef hij vier jaar later in een brief het volgende:

'Ik hield mijn retraite op een onderneming in de bergen bij de familie Elshof. Op maandagochtend 7 december om 6 uur kwam de gastvrouw zeer ontdaan mij vertellen dat Ben Brokx, een goede huisvriend, tevens marineofficier, als een Javanen verkleed voor de deur stond. Hij was vijf dagen daarvoor aan wal gezet met twee andere Javanen. Hij kwam per onderzeeër uit Australië om te spioneren. Ofschoon hij een huisvriend was en ook nog ziek, was de eerste gedachte van de familie Elshof om hem niet in huis op te nemen, maar hem op een andere manier te helpen. Want bij een ontdekking door de Jappen was de doodstraf te verwachten. Ik dacht: een zieke helpen is een goede daad en hoe hoog de risico's ook mogen zijn, Onze Lieve Heer zal wel voor de rest zorgen. Bang voor de dood ben ik nooit geweest en het zou laf zijn om iemand met zo'n belangrijke opdracht niet met alle kracht te steunen. Daarom zei ik: geef hem onderdak tot aan het eind van mijn retraite. Daarna breng ik hem naar het hospitaal in Blitar. Op

¹ Het Japanse woord voor militaire politie. De Kempeitai was de militaire politie in het Japanse Keizerlijke Leger. De Kempeitai trad ook op als inlichtingendienst en was berucht om haar

donderdag 10 december bracht ik hem in het donker naar het hospitaal waar de zuster-overste hem opnam, onder mijn verantwoording natuurlijk.'

Op zondagmiddag 13 december arresteerde de beruchte Kempeitai¹ Ben Brokx. Hij was verraden. Boonekamp: *'De volgende avond werd ik gegrepen tijdens een godsdienstles ver in de dessa². De Jap interpreteerde dat als een vlucht om het vege lijf te redden, maar het was business as usual. Ik werd in de gevangenis in Kediri gevoerd. De behandeling was niet bepaald vriendelijk. Vele malen ben ik verhoord, maar ik heb geen woord te veel gezegd. Op oudejaarsavond lieten ze me vrij.'*

Bron: Atlas Bersiapkampen, 2009, pg 170 (tekening L.J. ten Berge)

Maar daarmee was de zaak niet ten einde. De Kempeitai zond de stukken naar de militaire rechtbank in het hoofdkwartier in Batavia. De stukken beschreven in het Japans alle details over de drie spionnen en over de betrokkenheid van Gerard Boonekamp en de familie Elshof. Boonekamp had ze onder protest ondertekend omdat hij niet begreep wat er stond. Op 25 januari 1943 gelastte de militaire rechtbank zijn inhechtenisneming. Opnieuw werd hij in Kediri verhoord. Een maand later werd hij, geboeid aan zijn lotgenoot Elshof, overgebracht naar Batavia. Bij het vertrek uit Kediri zei Elshof *'morituri te salutant³*. De gevangenen werden vastgezet in een schoollokaal, waar zij dag en nacht op de vloer moesten zitten. Urenlang moesten allen bewegingloos naar één punt kijken. Wie van vermoeidheid het hoofd bewoog, kreeg slagen met een karwats te verduren. Boonekamp heeft later verteld dat hij enkelen waanzinnig zag worden.

Tijdens gerechtszitting op de 15 maart 1943 zei Boonekamp tegen de zittende rechters: *'Ik word veroordeeld door een gerechtshof zonder een woord*

(sadistische) terreur, folteringen en executies, zowel in Japan als in de bezette gebieden in Azië.

² Het platteland

³ Vertaald: zij die gaan sterven, groeten u.

Bamboebrug nabij Blitar (bron: collectie Tropenmuseum)

ter mijner verdediging te hebben mogen spreken?’ Hij kreeg een klap in zijn gezicht als antwoord. 's Middags werd Boonekamp tot de doodstraf veroordeeld. Door tussenkomst van de vicaris Mgr. Van Velsen werd de doodstraf omgezet tot 15 jaar gevangenisstraf. Boonekamp kwam terecht in een speciaal kamp voor veroordeelden. De zuster-overste die de leiding had van het hospitaal in Blitar, zat vijf dagen in hechtenis. Elshof werd al spoedig vrijgelaten omdat hem niets te verwijten was.

Het Japanse kampregime was hard en wreed. Veel

Bron: SNSD

gevangenen overleden aan honger en ziekten.

Boonekamp overleefde het gevangenkamp ternauwernood. Na meer dan twee jaar ontberingen woog hij nog maar 38 kilogram. Hij vroeg aan de Nederlandse kamparts hoe lang hij nog te leven had, omdat hij zijn testament wilde maken. De kamparts antwoordde: *‘Hoogstens nog drie weken’*. Die periode was bijna voorbij toen de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki vielen. Na zijn bevrijding is hij naar een ziekenhuis in Bandung overgebracht en na een herstelperiode in Melbourne keerde hij terug naar Nederland. In 1948 ging hij weer terug naar Indonesië. Daar zou hij de rest van zijn leven blijven werken. Gerard Boonekamp overleed in de nacht van 27 op 28 december 1969 in Tjibulan bij Djakarta.

Cornelis den Boon

De redactie denkt dat er nog meer Nootdorpers tijdens de Tweede Wereldoorlog in het voormalige Nederlands-Indië verbleven. Voor zover we hebben kunnen nagaan is er een Nootdorper in Japanse gevangenschap overleden. Het gaat om Cornelis den Boon, geboren op 4 februari 1905 in Nootdorp. Hij was in dienst van het KNIL als soldaat landstrijdkrachten. Hij overleed op 17 juli 1945 in het interneringskamp in Banjarmasin op Borneo. Zijn stoffelijk overschot ligt op het Nederlands ereveld Menteng Pulo te Jakarta.

De redactie is benieuwd naar verdere informatie over Nootdorpers tijdens de Tweede Wereldoorlog In Nederlands-Indië.

Van de penningmeester

Voor diegenen die de contributie voor het jaar 2017 (of 2016) nog niet betaald hebben het verzoek dit bedrag zo spoedig mogelijk over te maken op bankrekening NL 94 RABO 0137 3596 75, ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp. Als vereniging zijn we afhankelijk van de contributies en deze proberen we te innen zonder dure acceptgiro's.

Op zoek

Tijdens de afgelopen ledenvergadering heeft Ruud Staal aangegeven dat hij in 2018 niet herkiesbaar zal zijn als penningmeester van onze vereniging. We zijn dus dringend op zoek naar een opvolger van Ruud.

Wie wil de financiële administratie bij gaan houden, de diverse betalingen verrichten, controles uitvoeren op de contributiebetaling, etc?. En uiteraard de balans, verlies&winst rekening en de staat van baten en lasten vaststelt voor de jaarvergadering. De kascommissie

speelt hierbij een belangrijke ondersteunende en controlerende rol.

Wie meldt zich aan als toekomstige penningmeester van onze mooie vereniging met ondertussen meer dan 150 leden. Neem contact op met de voorzitter en we kunnen – samen met Ruud - praten over de verdere inhoud van deze functie binnen het bestuur.

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
Henk Rolvink Fonteinkruid 23 2631 DT Nootdorp tel.: 015 310 8117	Ninon Vis Berkenhof 17 2631 GJ Nootdorp tel.: 015 310 9680	Ruud Staal Sytwinde 185 2631 GZ Nootdorp Tel.: 015 310 6037
www.noitdorpsche-historien.nl		

Colofon: ISSN 1570-1662

Uitgave van de Vereniging Noitdorpsche Historiën
Redactieadres: Fonteinkruid 23, 2631 DT Nootdorp.

Samenstelling en redactie:

Henk Rolvink, Ninon Vis

Verschijsning

De Nieuwsbrief verschijnt éénmaal per kwartaal.

Verspreiding

Leden van de Vereniging Noitdorpsche Historiën ontvangen de Nieuwsbrief gratis. Niet-leden betalen € 2,50 per nummer.

Contributie

De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per jaar.

Rekeningnummer: NL 94 RABO 0137 3596 75.

De Vereniging is ingeschreven in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel Haaglanden te Delft onder nummer 271.971.110.

De statuten zijn vastgelegd in notariële akte op 28 februari 2001.

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Luchtfoto uit ca. 1935 - bron: NIMH